

УДК 747

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/91-2-12>

**Вікторія КОЛОМІЄЦЬ,**  
[orcid.org/0000-0002-4826-6954](https://orcid.org/0000-0002-4826-6954)

викладач кафедри дизайну  
Харківської державної академії дизайну та мистецтв  
(Харків, Україна) [kolomietzvika@gmail.com](mailto:kolomietzvika@gmail.com)

## ТРЕНД «РЕТРО-ВІДРОДЖЕННЯ 70-Х» ЯК ДИЗАЙН, ПЕРЕОСМИСЛЕНИЙ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ<sup>1</sup>

У цій статті розглядається феномен тренду «Ретро-відродження» в дизайні, що повертає нас до естетики 70-х років, переосмисленої через призму сучасних технологій. Аналізуються ключові стилістичні елементи епохи, такі, як кольорові палітри, форми та матеріали, а також способи їх адаптації до актуальних цифрових і виробничих можливостей. Особлива увага приділяється історичному контексту брендів 70-х років та переосмисленню ключових тенденцій через призму сучасних технологій та дизайнерського мислення та формуванні ретро-образів у сучасному дизайні. Також у статті досліджуються ключові тенденції дизайну 70-х років та робота дизайнерів того періоду. Автор робить висновок, що «ретровідродження» не просто повторює минуле, а створює його нову інтерпретацію, поєднуючи ностальгію з інноваціями.

Окрім аналізу історичних аспектів дизайну 70-х років, у статті розглядається сучасний підхід використання ретро-естетики у промисловому дизайні та виробництві. Досліджується, як дизайнери сьогодення адаптують класичні форми та тенденції минулого, зберігаючи дух епохи, але додаючи нові функціональні можливості та технологічні рішення.

Глибокий аналіз історичного контексту головних тенденцій промислового дизайну 70-х років дозволив автору відокремити сім фундаментальних трендів, які можуть бути переосмислені в наш час. Переосмислюючи ці концепції, сучасний дизайнер може запропонувати інноваційні рішення, що гармонійно поєднують ностальгію та прогрес, функціональність та художню виразність.

Стаття також містить аналіз конкретних прикладів робіт дизайнерів, які демонструють успішне поєднання ретро-естетики з сучасним мисленням. Розглядаються роботи дизайнерів, що експериментують із ретро-образами, використовуючи передові технології.

У підсумку автор доходить висновку, що «ретровідродження» – це не просто тенденція, а глибокий культурний процес, що поєднує минуле, сучасне і майбутнє у гармонійний дизайнерський наратив.

**Ключові слова:** тренд, тенденція, ретро-відродження, дизайн 70-х, психоделічні мотиви, яскраві акценти, геометричні узори, дизайн космічної ери.

**Viktoriia KOLOMIETS,**  
[orcid.org/0000-0002-4826-6954](https://orcid.org/0000-0002-4826-6954)

Lecturer at the Department of Design  
Kharkiv State Academy of Design and Arts  
(Kharkiv, Ukraine) [kolomietzvika@gmail.com](mailto:kolomietzvika@gmail.com)

## THE TREND OF «RETRO-REVIVAL OF THE 70S» AS DESIGN REINTERPRETED THROUGH THE PRISM OF NEW TECHNOLOGIES

This article examines the phenomenon of the «Retro-Revival» trend in design, which brings us back to the aesthetics of the 1970s, reinterpreted through the lens of modern technologies. The key stylistic elements of the era are analyzed, such as color palettes, shapes, and materials, as well as the ways in which they are adapted to current digital and manufacturing capabilities. Special attention is paid to the historical context of 1970s brands and the rethinking of key trends through the prism of modern technologies, design thinking, and the formation of retro imagery in contemporary design. The article also explores the key design trends of the 1970s and the work of designers from that period. The author concludes that «retro-revival» does not simply replicate the past but creates a new interpretation of it, blending nostalgia with innovation.

In addition to analyzing the historical aspects of 1970s design, the article examines the contemporary approach to utilizing retro aesthetics in industrial design and manufacturing. It explores how modern designers adapt classic forms and past trends, preserving the spirit of the era while introducing new functional possibilities and technological solutions.

<sup>1</sup> Статтю підготовлено в рамках Програми «Моделі західної та східної Європи в промисловому дизайні 21 століття (українська та німецька практики)».

*A deep analysis of the historical context of the main trends in 1970s industrial design allowed the author to identify seven fundamental trends that can be reinterpreted in the present day. By revisiting these concepts, a contemporary designer can propose innovative solutions that harmoniously combine nostalgia and progress, functionality and artistic expression.*

*The article also includes an analysis of specific examples of designers' work that successfully combine retro aesthetics with contemporary thinking. The works of designers experimenting with retro imagery through cutting-edge technologies are considered.*

*Ultimately, the author concludes that «retro-revival» is not just a trend but a profound cultural process that unites the past, present, and future into a harmonious design narrative.*

**Key words:** trend, tendency, retro-revival, 70s design, psychedelic motifs, bright accents, geometric patterns, space-age design.

**Постановка проблеми.** В останні десятиліття спостерігається зростання інтересу до минулих епох і їх естетики, що знайшло своє відображення і в дизайні. Особливу увагу привертає феномен ретро-відродження 70-х років. У контексті швидкого розвідку технологій та іноваційних рішень ретро-стилізація отримала нове осмислення та актуальність, переосмислену через призму сучасних технологічних можливостей. Проте, незважаючи на очевидний інтерес до ретро-естетики, залишається не до кінця дослідженим питання про те, як саме елементи дизайну 70-х років можуть бути адаптовані та трансформовані в умовах цифрових технологій, нових виробничих процесів і матеріалів у промисловому дизайні.

Стаття спрямована на дослідження того, яким чином дизайнери, натхненні історичними тенденціями, адаптують їх до нових реалій, а також які ключові елементи ретро-дизайну 70-х років можуть бути перенесені в сучасність з використанням нових підходів і технологій.

Коли ми досліджуємо тренди та тенденції, стає питання, як взагалі вони з'являються, як дизайн стає відображенням часу та культури. Щоб дати розгорнуту відповідь на це питання, треба дослідити історію тренда.

Кожен тренд не просто слідує за модою, але й несе в собі певні ідеї, історичний контекст та відповідає на потреби людей в деякий відрізок часу. Від витоків мистецтва до сучасних технологій, дизайн еволюціонує разом із нашим світом.

Ця тема схожа на цікаву подорож, щоб дізнатися, як виникали та змінювалися тренди в дизайні, що вони відображають, як впливають на наше повсякденне життя, та звичайно, чому тренд Ретро-відродження набув такої популярності.

**Аналіз досліджень.** У сучасному дизайні все частіше спостерігається звернення до стилів минулого, що отримало назву ретро-відродження. Ця тенденція стала предметом численних досліджень у сфері дизайну. Чимало науковців розглядали ретро-естетику, як важливий феномен, що поєднує історичну ностальгію з сучасними технологіями.

Зокрема, Елізабет Гаффі досліджує феномен ретро як культурного відродження, аналізуючи, як стилі минулого, зокрема дизайн 70-х років, були переосмислені в сучасному контексті. Вона звертає увагу на те, що ретро-дизайн є не просто відтворенням минулих форм, а складним процесом адаптації та інновацій. (Elizabeth Guffey, 2009: RetroThe Culture of Revival).

Ендрю Уївінг розглядає вплив дизайну середини XX століття, зокрема 70-х років, на сучасні інтер'єри та предметний дизайн. Він аналізує, як класичні форми та кольорові рішення з минулого гармонійно інтегруються у сучасні простори. (Andrew Weaving, 2020: Retro Revival: Living with Mid-Century Design).

Дункан Флатман у своїй статті опублікованій у журналі Історії дизайну, досліджує відродження ретро-культури та її вплив на сучасний дизайн. Автор звертає увагу на соціокультурні чинники, що сприяють популярності стилів минулих десятиліть. (Duncan Flatman, 2003: Retro: The Culture of Revival).

**Мета статті.** Дослідити феномен ретро-відродження 70-х років у дизайні та його переосмислення через призму сучасних технологій.

**Методи дослідження.** У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів. Зокрема, застосовано історико-порівняльний метод – для виявлення основних етапів становлення ретро-естетики 1970-х років та їхнього впливу на сучасний дизайн; метод контент-аналізу – для аналізу наукових джерел, публікацій та прикладів дизайнерських рішень; структурно-аналітичний метод – для систематизації ключових трендів промислового дизайну 1970-х; метод аналогій та екстраполяції – для визначення можливостей адаптації ретро-образів у сучасному промисловому дизайні з урахуванням нових технологій.

**Наукова новизна.** Наукова новизна статті полягає у системному аналізі феномену ретро-відродження 1970-х років крізь призму сучасних технологій, що дозволило:

– узагальнити ключові стилістичні тенденції дизайну 1970-х років;

– виявити сім фундаментальних трендів промислового дизайну цієї епохи, актуалізованих у сучасному контексті;

– показати механізми поєднання ностальгії з інноваціями, що формують нову інтерпретацію ретро-естетики у сучасному дизайнерському середовищі.

**Виклад основного матеріалу.** Истоки трендів часто кореняться в мистецтві, яке слугувало джерелом натхнення для багатьох дизайнерських рішень. Художні рухи, що виникали в різні епохи, впливали на архітектуру, дизайн інтер'єрів, модні тенденції та навіть побутові речі. Мистецтво стало першим відображенням часу та суспільних настроїв.

Наприклад, модернізм починався, як художній рух, що відкидав традиції минулого і шукав нові форми вираження. Цей стиль вплинув на багато напрямків дизайну, від архітектури до інтер'єрного оформлення, пропагандуючи простоту, функціональність та індустріалізацію. Модерністи вірили, що мистецтво повинне служити суспільству та відповідати на портеби широких мас.

Дизайн став відгуком на потреби суспільства під час історичних подій.

У епоху промислової революції дизайн став функціональним, щоб відповідати запитам масового виробництва та зручності.

Економічні кризи 90-х призвели до мінімалізму та практичності.

Мистецтво та дизайн часто відображають настрої суспільства, що змінюються з кожною епохою. Після Першої та Другої світових війн люди потребували нового начала та більш оптимістичного погляду на майбутнє. Це знайшло відображення у мистецтві та дизайні, який став яскравим, енергійним і орієнтованим на комфорт та функціональність.

Історія трендів демонструє нам, як мистецтво та тогочасні події стають фундаментом для формування нових дизайнерських ідей, які згодом переходять у повсякденне життя.

Одним з яскравих прикладів змін в промисловому дизайні став дизайн 70-х, що сформувався під впливом соціальних, економічних та культурних аспектів того часу. Цей дизайн набуває популярності і зараз, як тренд *Ретро-відродження*, але переосмислений через призму нових технологій.

*Ретро-відродження* – це тренд у дизайні, що надихається стилістикою 1970-х років, переосмислюючи її з точки зору сучасних потреб та технологій.

*Тренд Ретро-відродження* – це творче переосмислення естетики минулого, адаптоване до сучасних запитів.

*Ретро-відродження (retro revival)* – це тренд у дизайні, який означає свідоме повернення до естетики минулого (переважно середини XX століття й кінця XX – початку XXI), з елементами ностальгії, характерною палітрою кольорів, формами й матеріалами, але не у формі точної або буквальної реконструкції, а через інтерпретацію, адаптацію й поєднання старого та нового. Як зазначає Е. Гаррісон, «retro ... speaks to a sense of familiarity, nostalgia, and bold character that connects us to the past while living very much in the now ... a reinterpretation that is edited and layered to feel both evocative and current» (Harrison, 2023).

Цей стиль характеризується теплою кольоровою палітрою, плавними органічними формами, вінтажними текстурями й візерунками, а також використанням натуральних матеріалів. У 70-х роках були популярні яскраві елементи, виразні кольори та геометричні візерунки.

Ретро-відродження включає елементи ностальгії, але водночас адаптується до актуальних тенденцій, створюючи затишне й естетично привабливе середовище. Він поєднує ностальгію за культовими елементами дизайну з інноваційним підходом, створюючи унікальний сімбіоз традицій та прогресу.

Ретро-відродження стає мостом між епохами, надихаючи нове покоління дизайнерів, які знаходять свіжі способи виразити дух минулого в актуальній інтерпретації.

Щоб відчути, якими були ключові фактори формування цього стилю, треба заглибитися в історію його створення та формування ключових фігур промислового дизайну тих часів.

Групи авангардних архітекторів, які більше займалися теоретичними дискусіями, писали книги, проводили семінари та створювали утопічні проєкти майбутнього, мали значний вплив на предметний дизайн 1970-х років.

У Флорентійському університеті під керівництвом Леонардо Савіолі та інших талановитих архітекторів тосканської школи студенти вивчали й переосмислювали досвід закордонних колег, особливо британських. Натхненні творчістю групи Archizoom, Superstudio спочатку розробляли предмети дизайну та меблі, як експонати для виставки Superarchitettura в Пістої, згодом були запущені у виробництво фабрикою Poltronova. Це стало відправною точкою для зближення італійської радикальної архітектури з меблевою промисловістю.

Проектування меблів для провідних італійських виробників стало їхньою основною діяльністю, а радикальна архітектура трансформувалася в радикальний дизайн.

Однією з ключових фігур цього руху був Етторе Сотасс. На відміну від більшості радикалів, він був значно старшим і вже здобув світову популярність як промисловий дизайнер. Сотас активно співпрацював із групою Archizoom та фабрикою Poltronova. Саме він лаконічно і напощуд чітко сформулював головний принцип радикального руху – «Спершу емоція, а потім – функція».

*Ettore Sottsass* – італійський дизайнер та архітектор, який кинув виклик функціоналізму. Він створював предмети, заряджені енергією кольору, форми та гри. У 1981 році він заснував групу Memphis, задавши нову естетику постмодернізму, де дизайн був яскравим, іронічним і провокаційним. Шафа Carlton – культовий об'єкт Мемфіса, який одночасно виглядає як книжковий стелаж і абстрактна скульптура. Яскраві кольори та хаотичні лінії зробили його символом радикального дизайну. Його стілець Mandarin – поєднання строгих форм із неочікуваними кольоровими акцентами, які надають меблям живості.

Ця ж ідея була викладена в маніфесті виставки Superarchitettura – в умовах надмірного виробництва і споживання людину мотивує прибати нову річ, яка насправді їй не надто потрібна, сильна емоція, що викликає ірраціональне бажання володіти нею. Речі повинні бути насамперед візуальними образами, що пробуджують емоції.

Такий підхід був новаторським для свого часу, і він повністю виправдав себе. Дизайнерські об'єкти, створені радикальними дизайнерами, несподіванно стали комерційно успішними, що принесло світову славу італійському дизайну та зробило Мілан міжнародним центром інтер'єрної моди, яким він залишається й сьогодні.

У цей період активно розвивалися нові промислові технології, які, зокрема дозволили виробляти великі та міцні вироби з литого пластика. Це стало початком епохи капсульних пластикових крісел, пересувних будиночків на колесах і навіть збірних будинків, що склалися з невеликої кількості заводських пластикових панелей. Такі житлові капсули можна було легко розібрати та зібрати знову на новому місці. Їх випускали серійно, а найуспішніші моделі, як, наприклад, «будиночок-бульбашка» з шести сегментів Жан-Бенджамена Маневалія та Futuro Матті Сууронена, були виготовлені у кількості кількох сотень екземплярів.

Меблі та побутові предмети в ті роки, виготовлені з нових видів пластику, суттєво відрізнялись від попередньої епохи. Вони ставали простішими за формою, масивнішими, а більшість виробів фарбували в яскраві, чисті спектральні кольори. Часто меблі мали не традиційні ніжки, а єдину опору, що розширювалася донизу, – так званий

п'єдестал. Багато предметів, зокрема зокрема вінілові програвачи, отримували сферичну форму.

Для опису цього стилю серед колекціонерів вінтажних речей закріпилася назва «Дизайн космічної ери». Насамперед вона визначає часові межі: космічна ера розпочалася із запуску першого штучного супутника у 1957 році. Візуальні образи, натхненні освоєнням космосу, мали значний вплив на дизайн повсякденних предметів. Наприклад, популярні тоді телевізори-сфери стилізували під шоломи американських астронавтів. Також поширені в ті роки «одноногі» мебелі на п'єдесталах створювали відчуття невагомості.

Особливо багато знакових об'єктів у цьому стилі створили французький дизайнер П'єр Полен, італійський дизайнер Джо Коломбо та датчанин Вернер Пантон. Вони прагнули не просто створювати окремі предмети, а переосмислювати житловий простір загалом. У дусі революційних настроїв того часу вони руйнували традиційні уявлення про інтер'єр: замість звичних столів, стільців і шаф, їхні проєкти включали багатофункціональні елементи.

Крісло чи диван могли перетворюватися на плавні хвилеподобні виступи підлоги та стін, а роль ламп виконували освітні поверхні.

*П'єр Полен* – французький дизайнер, чії меблі ширяють у просторі завдяки обтічним формам і м'яким лініям. Його крісло Ribbon та диван Pumpkin нагадують футуристичні кокони, а Tokyo Chair – майже абстрактний об'єкт, що поєднує комфорт з авангардною естетикою.

*Джо Коломбо* – італійський майстер функціонального футуризму. Він створював модульні меблі та предмети, ідеально вписані в концепцію «житла майбутнього». Його кабіна «Habitat Futur» – це капсула, де кожна деталь продумана до дрібниць, а крісло Elda з його округлими формами здається, ніби вилетіло з фантастичного фільму.

*Вернер Пантон* – датський геній кольору та революційних форм. Його культовий стілець Panton Chair – перша у світі цілнелита пластикова конструкція, що досі залишається іконою дизайну. Його інтер'єри, такі як Panton Visiona 2, перетворили житлові простори на психоделічні капсули, наповнені насиченими відтінками та плавними лініями.

Цей стиль – не просто експеримент із формою, а смілива спроба зазірнути в майбутнє.

Паралельно з цим візіонерським напрямом у дизайні розвивався й інший підхід – максимально практичний, функціональний і раціональний. Його принципи активно впроваджували в Ульмський вищий школі дизайну, а також на фабриці Braun під керівництвом Дітера Рамса.

Дітер Рамс – німецький дизайнер, який заклав основу сучасного мінімалізму в промисловому дизайні. У 1970-х роках його ідеї про «менше, але краще» стали особливо актуальними, формуючи естетику чистих ліній, простих форм і інтуїтивної функціональності. Працюючи в компанії Braun, він створював техніку, яка була не просто естетичною, але й зрозумілою і зручною. Його годинник Braun AB 20 – зразок функціонального дизайну: чіткі шрифти, лаконічність та інтуїтивність. Ці ж принципи згодом надихнули Apple при створенні інтерфейсів iOS.

Рамс сформував 10 принципів хорошого дизайну, серед яких – чесність, довговічність і простота. Його роботи та ідеї досі видзначають візуальну мову сучасної електроніки й промислового дизайну.

*Головні тренди в промисловому дизайні 70-х років, переосмислені через призму сучасності і нових технологій:*

1. Популярність психоделічних мотивів. Вплив культури хіпі та психоделічного мистецтва 1960-х років перейшов у 1970-ті. У промисловому дизайні це проявилось через яскраві кольорні палітри, химерні форми та візерунки. Такі елементи часто використовувались у дизайні меблів, текстилю та побутових приладів.

Сучасні промислові дизайнери активно переосмислюють психоделічні мотиви 1970-х років, інтегруючи їх у свої роботи через призму сучасних технологій і матеріалів. Відомий дизайнер взуття Патрік Кокс, після періоду депресії та реабілітації, надихнувся психоделічною терапією та запустив нову лінію одягу під назвою «Двері сприйняття». Ця колекція відображає його психоделічний досвід і містить елементи, що нагадують естетику 1970-х років.

Компанії Schoolhouse і нью-йорська студія освітлення Roll&Hill спільно випустили колекцію світильників, натхненну 1970-ми роками. У цій колекції представлені такі вироби, як настільна лампа Bento у кольорі Persimmon-Satin та бра Bento у кольорі Butterscotch-Satin. Дизайн цих світильників поєднує в собі елементи індустріальної форми та яскраві кольори, характерні для психоделічної естетики 70-х років.

2. Акцент на геометрію та графіку. Геометричні візерунки стали одним із головних візуальних трендів. В інтер'єрах, тканинах, шпалерах і предметах декору часто використовували повторювальні форми, такі, як ромби, кола, трикутники, лінії й квадрати. Такі візерунки створювали динамічний, енергійний ефект, який відображав дух часу. Модульні конструкції, натхненні геометрією, стали символом епохи 70-х. Меблі робили компак-

тними та функціональними, а їхні форми часто мали округлі або футуристичні риси.

Сучасні дизайнери все частіше звертаються до геометричних мотивів, використовуючи їх для створення виразних та естетично привабливих робіт. Шведарській художник та дизайнер Фелічі Варіні, відомий своїми геометричними інсталяціями, створеними за допомоги техніки троплей. Він працює на архітектурних та міських просторах, таких, як будівлі, стіни та вилиці.

Нідерландський дизайнер Торд Бунтєс, відомий своїми вишуканими світильниками та предметами меблів, натхненними природними формами та геометричними узорами. Його роботи поєднують екологічність та іноватичний підхід до дизайну з геометричними мотивами 1970-х років.

Французький дизайнер Андре Путман відризняється використанням геометричних форм та елегантністю в своїх роботах. Його роботи включають меблі та світильники, що відображають принципи модернізму.

3. 70-ті роки відомі своїми насиченими, теплими кольорами. Домінували помаранчевий, жовтий, коричневий, бордовий, зелений та їхні комбінації. Ці кольори активно застосовувалися як в інтер'єрі, так і в предметах повсякденного вжитку, таких, як посуд, лампи та побутова техніка.

Сучасні дизайнери активно інтегрують насичені, теплі кольори, для 1970-х, в різні аспекти дизайну, зокрема в посуд, побутову техніку та інтер'єр. Багато таких проєктів були представлені на престижних виставках, таких як Maison&Objet і Міланський салон. На Міланському салоні Loewe представив колекцію плетених стільців, прикрашених шкіряними подушками та різними матеріалами, включаючи натуральні волокна та металеву фольгу. Ці стільці демонструють, як прості предмети можуть трансформуватися за допомоги декоративних елементів, що відображають естетику 1970-х років.

Італійська фабрика Chelini на Міланському салоні представила колекцію, в якій золоті акценти поєднуються з мінімалістичними лініями та нейтральними відтінками оббивки. Дизайнерка Сюзанна Хан створила дивани та крісла з чіткими геометричними формами і «золотими» столиками, відображаючи вплив дизайну 1970-х.

4. Експерименти з пластиком та яскравими покриттями. Пластик став одним із найпопулярніших матеріалів, ажде дозволяв створювати яскраві, глянцеві поверхні та надзвичайні форми. Наприклад, стільці, світильники й навіть радіоприймачі набували сміливих, футуристичних обрисів та яскравого забавлення.

5. Фокус на емоційний дизайн. «Спочатку емоція, потім функція» – цей лозунг якнайкраще відображає дух ретровідродження 70-х, де дизайн перестає бути просто утилітарним і стає яскравим маніфестом самовираження. Дизайнери, надихаючись психоделічними мотивами, геометричними візерунками та зухвалими кольорами, створювали предмети, які викликали емоції ще до того, як ставали функціональними. Ці роботи – це втілення свободи, експерименту та гри, де простір наповнюється не лише формою, а й відчуттям.

Сучасні дизайнери активно інтегрують емоційний дизайн, черпаючи натхнення зі стилів, подібних до творчості Етторо Соттасса та руху Мемфіс. Наприклад, студія Fin Detail зосереджена на створенні інтер'єрів з емоційним дизайном, використовуючи кольори та форми, які нагадують стиль Мемфіс.

6. Дизайн космічної епохи. Ера космічних перегонів, наукових проривів і футуристичних прогнозів надихнула дизайнерів на створення інтер'єрів і предметів, ніби прийшлих із майбутнього. Цей напрямок в дизайні відрізнявся плавними органічними формами, незвичними матеріалами, яскравими кольорами та модульністю, що дозволяла легко адаптувати простір під потреби людини майбутнього. Він досі надихає дизайнерів, нагадуючи, яким захопливим здавався нам світ у 1970-х роках.

7. Функціональний мінімалізм. Цей тренд був продовженням ідей Баухаусу та активно розвивався завдяки таким дизайнерам, як Дітер Рамс та Яспер Моррісон. Функціональний мінімалізм орієнтувався на зручність, довговічність і чесність матеріалів, а його естетика визначила вигляд сучасної електроніки та побутових предметів. Сьогодні цей стиль знову повертається у тренд ретровідродження: сучасні бренди перевипуска-

ють класичні моделі 70-х, а філософія «менше, але краще» надихає дизайнерів техніки, меблів та аксесуарів, наприклад, компанію Apple.

### Висновки.

1. Дизайн 1970-х років відображав соціальні, культурні та технологічні трансформації свого часу, що проявилось у використанні яскравих кольорів, геометричних візерунків, футуристичних форм і нових матеріалів зокрема пластик, як символ іновачій та увагу до функціональності у поєднанні з емоцією.

2. Аналіз показав, що ключові стилістичні напрями 70-х років можуть бути успішно адаптовані до сучасних потреб промислового дизайну, зберігаючи дух епохи та водночас інтегруючи новітні технології.

3. Визначено сім фундаментальних трендів промислового дизайну 1970-х років, які набувають нового змісту у сучасному контексті: психоделічні мотиви, геометричні узори, насичені теплі кольори, експерименти з пластиком, емоційний дизайн, стиль «космічної ери» та функціональний мінімалізм.

4. Показано, що «ретро-відродження» у дизайні не є механічним відтворенням минулого, а виступає культурним процесом переосмислення, що поєднує ностальгію з інноваціями та створює нові смислові акценти.

5. Практичне значення дослідження полягає у тому, що результати можуть бути використані сучасними дизайнерами для розробки нових продуктів, які інтегрують ретро-естетику у відповідності до актуальних технологічних та культурних викликів.

Це відродження – не просто данина ностальгії, а підкреслення універсальності й вічної цінності ідей минулого, які продовжують надихати нове покоління дизайнерів на створення унікальних та емоційних рішень.

### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Gielens J. Soft Electronics: Iconic Retro Designs from the '60s, '70s, and '80s. Berlin: Die Gestalten Verlag, 2022. 256 p.
2. Weaving A. Retro Revival: Living with Mid-Century Design. London: Thames & Hudson, 2020. 160 p.
3. Guffey E. Retro: The Culture of Revival. New York: Harry N. Abrams, 2009. 224 p.
4. Flatman D. Retro: The Culture of Revival. Journal of Design History. 2003. Vol. 16, No. 3. P. 223–235.
5. Harrison A. What is retro style? The retro revival trend explained. Homes & Gardens. 2023. URL: <https://www.homesandgardens.com/what-is-retro-style> (дата звернення: 25.09.2025).

### REFERENCES

1. Gielens, J. (2022). Soft Electronics: Iconic Retro Designs from the '60s, '70s, and '80s. Berlin: Die Gestalten Verlag.
2. Weaving, A. (2020). Retro Revival: Living with Mid-Century Design. London: Thames & Hudson. 160
3. Guffey, E. (2009). Retro: The Culture of Revival. New York: Harry N. Abrams. 224
4. Flatman, D. (2003). Retro: The Culture of Revival. Journal of Design History, 16(3), 223–235.
5. Harrison, A. (2023). What is retro style? The retro revival trend explained. Homes & Gardens. Retrieved from <https://www.homesandgardens.com/what-is-retro-style>.

Дата першого надходження рукопису до видання: 29.09.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 29.10.2025

Дата публікації: 24.11.2025